

கல்வியே அழியாச் செல்வம்

Education is the imperishable wealth

முனைவர் இரா.தட்சிணா மூர்த்தி

உதவிப்பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
கே.எல்.என்.கலை ரூ அறிவியல் கல்லூரி
பொட்டப்பாளையம்
சிவகங்கை.

Abstract

Thirukkural, one of the *Pathinenkilkanakku* (Eighteen Didactic Texts) works within the corpus of Sangam-era literature, is a world-renowned Tamil classic. Although it addresses universal themes such as ethics, society, politics, economics, and love, it also profoundly articulates the significance and necessity of education. This article highlights the importance of knowledge by examining the insights on education offered by Valluvar.

Keywords: Knowledge gained through listening – Teaching and learning – Applied knowledge – Multidisciplinary knowledge – Experiential knowledge – Knowledge gained through inquiry and understanding.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க இலக்கியத்தில் பதினெண் கீழ்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றான திருக்குறள் உலகப் புகழ்பெற்ற தமிழ்ச் செவ்வியல் இலக்கியமாகும். மனித வாழ்க்கையின் ஒழுக்கம்இ சமூகம், அரசியல், பொருளாதாரம், காதல் போன்ற பொதுவான கருத்துக்களைக் கூறும் நூலாக இருந்தாலும் கல்வியின் சிறப்பையும் அவசியத்தையும் ஆழமாகக் கூறியுள்ளது. இவற்றில் வள்ளுவர் கூறிய கல்வியின் சிறப்பால் அறிவின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

திறவுச் சொற்கள்: கேள்வி ஞானம் - கற்றல் கற்பித்தல் - பயன்பாட்டு அறிவு - பல்துறை அறிவு - அனுபவ அறிவு - ஆராய்ந்துணர்தல்.

முன்னுரை

திருக்குறள் என்பது தமிழ் இலக்கியத்தின் ஒளியாக விளங்கும் ஒரு நீதி நூல். பொதுவாக நீதிநூலானது அறம்இ பொருள்இ இன்பம் இவற்றின் நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றி இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இருக்கும் நூல்களில் ஒன்றான திருக்குறள் அறத்துப்பால், பொருட்பால், இன்பத்துப்பால் என்னும் முப்பாலையும் கொண்டுள்ளது. பதினெண் கீழ்கணக்கு நூல்களில் தலைசிறந்த நூல். உலக அளவில் நாடுஇ மொழிஇ இனம்இ மதம் அனைத்தையும் கடந்து அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட நூல் என்பதால் திருக்குறளை உலகப்பொதுமறை என்று கூறுவதற்கு இதுவே காரணமாக அமைந்துள்ளது. தமிழில் எழுதப்பட்ட நூல் தமிழுக்கு பெருமை சேர்த்த நூலாக விளங்குகிறது. அவ்வாறு விளங்குகின்ற இந்நூல் மனித வாழ்வின் மேம்பாட்டிற்கு கல்வி மிக அவசியம் என்பதை தெளிவாக எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கல்வி - விளக்கம்

கல்வி என்பது ஒழுக்கம், சிந்தனை, திறமை, அறிவு ஆகியவற்றை வளர்த்துக் கொண்டு வாழ்க்கையைச் சிறப்பாக நடத்த உதவும் ஒரு சிறந்த கருவியாகும். மனிதனின் அறியாமையைப் போக்கி நன்மை, தீமையை அறியச் செய்கிறது கல்வி.

கல்வியின் சிறப்பு
கல்வியின் சிறப்பைப் பற்றி திருவள்ளுவர் 'கல்வி' என்னும் அதிகாரத்தில் எடுத்துரைத்துள்ளார். கற்க வேண்டியவற்றைத் தெளிவாகக் கற்று கற்றவற்றை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்கிறார். இதனை,

“கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு;
மாடல்ல மற்றை யவை” (குறள்.400)

என்ற குறளில் ஒருவருக்கு அழிவில்லாத சிறந்த செல்வம் கல்வியே என்று வலியுறுத்தியுள்ளார்.

கல்வியின் இலக்கணம்
கல்வி என்பது ஒருவரிடம் உள்ள அறியாமையை நீக்கி நற்பண்புகளை வளர்க்கும் செயல்முறையாகும். கற்க வேண்டியவற்றைக் கற்று, கற்ற அறிவை வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தி நல்ல மனிதனாக வாழ்வதே கல்வி. இதனை,

“கற்க கசடறக் கற்பவை; கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக” (குறள்.391)

என்கிறார் வள்ளுவர். அதாவது கல்வியைத் தெளிவாகக் கற்று கற்றதற்கு ஏற்ப வாழ வேண்டும் என்பதே இதன் கருத்தாகும்.

கல்வியின் முக்கிய அம்சங்கள்
• அறிவைப் பெறுதல்
• சிந்திக்கும் திறனை வளர்த்தல்
• நல்லொழுக்கத்தை வளர்த்தல்
• பகுத்தறிவை ஏற்படுத்துதல்
• வாழ்க்கைத் திறன்களை மேம்படுத்துதல்
• சமூகப் பொறுப்புடன் வாழச் செய்தல்
கல்வி - எப்படி கற்க வேண்டும்

கல்வி என்பது மனப்பாடம் செய்வது மட்டும் அல்ல அது சிந்தனையையும் ஒழுக்கத்தையும் உருவாக்க வேண்டும் என்பதே வள்ளுவரின் நோக்கமாக உள்ளது. கல்வி என்னும் அதிகாரத்தில் கல்வியின் தூய்மையும் ஆழமும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. குறைபாடுகள் இல்லாமல் கல்வியைக் கற்க வேண்டும். அவ்வாறு கற்ற கல்விக்கு ஏற்ற முறையில் நாம் வாழ வேண்டும் என்று வள்ளுவர் அறிவுறுத்துகிறார். (குறள்.391) அதாவது கல்வி அறிவானது மனிதனின் செயல்களிலும் பண்பிலும் வெளிப்பட்டு அதன்படி நடக்க வேண்டும் என விரும்புகிறார்.

கல்வியின் சிறப்பை ஒளவையாரும்,
“கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே
பிச்சை புகினும் கற்றை நன்றே”¹

என்கிறார். கல்வி கற்பது நல்லது நம்மிடம் வறுமை ஏற்பட்டாலும் பிச்சை எடுத்தாவது கல்வி கற்பது நல்லது என வற்புறுத்துகிறார். மேலும் “ஒருவன் தான் கற்றவற்றை ஐயம் திரிவு இன்றியும்இ திருத்தமாகவும் பிறருக்குச் சொல்ல வேண்டும்”² இதனை,

“கல்விக் கழகு கசடற மொழிதல்”³
என்கிறார் ஒளவையார்.

எவற்றைக் கற்க வேண்டும்
எண்ணும் (கணிதம்), எழுத்தும் (மொழிஃஇலக்கணம்) கற்க வேண்டும்.
மனிதன் வாழ்வதற்கு இரண்டு கண்கள் எப்படி முக்கியமோ அது போல
அறிவு பெறவும் வாழ்க்கையை நடத்தவும் எண்ணும் எழுத்தும் மிக முக்கியம்
என்று வள்ளுவர் கூறுகிறார்.

“எண்என்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்என்ப வாழும் உயிர்க்கு” (குறள்.392)
கற்றோரின் பண்புகள்

தொல்காப்பியர் கல்வி என்பதை ஓதல் (கல்வி) என்று குறிப்பிடுகிறார்.
கல்வி கற்றவர்களை உயர்ந்தோர் எனவும் குறிப்பிடுகிறார்.

“அவற்றுள்

ஓதலும் தூதும் உயர்ந்தோர் மேன”⁴

வள்ளுவர் கூறிய எண்ணும், எழுத்தையும் அறிந்தவர்கள் கண்ணில்லா
விடினும் அவர்கள் கற்றவர்களாகவும், கல்லாதவர்கள் கண்கள்; இருப்பின்
அவர்கள் புண்களுக்கு ஒப்பானவர்கள்; என்கிறார். இதனை,

“கண்ணுடையார் என்பவர் கற்றோர் ; முகத்திரண்டு
புண்ணுடையார் கல்லாதவர்” (குறள்.393)

என்கிறார். மேலும் கல்வியில் கற்றுத் தேர்ந்தவன் தன் புலமையை
திறம்படக் காட்டும்போது பிறர் மகிழும்படியாக கூறி பின் பிரியும் போது
வருத்தத்தோடு பிரிந்து செல்வதுதான் கற்றவனின் வேலை என்கிறார்
வள்ளுவர்.

“உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில்” (குறள்.394)

உலகில் இன்று பல்வேறு நாடுகளில் தமிழர் பணிபுரிகிறார்கள்;
என்றால் தாம் கற்ற மேலான கல்வியால்தான். இதற்குக் காரணம்
'கற்றோருக்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு' என்ற காரணமேயாகும்.
உணவு வகைகளுல் எதை உண்டாலும் நல்ல உணவு வகைகளால் மட்டுமே
உடல் உறுதி பெறும், அதுபோல் கல்வி நிலையிலும் நல்லவற்றைத்
தேர்ந்தெடுத்துக் கற்றால் நல்லறிவுடன் விளங்குவர்.

எவ்வளவு செல்வந்தர்களாக இருந்தாலும் கல்வி கற்காதவர்கள்
கற்றவர்களுடைய தயவை நாடவேண்டி உள்ளது. எந்தவிதமான
குறைகளும் இல்லாத பணக்காரர்களுடைய வாசலில் ஏழைகள்
குறையிருந்து நிற்பதைப் போல் கற்றவர்கள் வாசலில் நிற்க
வேண்டியவர்கள் கல்லாதவர்களே கற்றவரே உயர்ந்தோர் எனவும்
கல்லாதவர் தாழ்ந்தோர் எனவும் கூறியதனை,

“உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார் ;
கடையரே கல்லாதவர்” (குறள்.395)

என்றும். கல்வி கற்பதற்கு காலக்கணக்கில்லை மணற்கேணியைத்
தோண்டத் தோண்ட நீர் ஊறுவதைப்போல் கல்வி கற்கக் கற்க அறிவு
பெருகும் என்பதனை,

“தொட்டனைத்து ஊறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு” (குறள்.396)

என்றும் கூறுகிறார்.

எல்லா மொழியும் கற்கவேண்டும். எந்த மொழிக் கற்கின்றமோ அந்த நாடே சொந்த நாடாகும்படியாக பல மொழிகளையும் நூல்களையும் கற்க வேண்டும் என்று கூறியதும் அல்லாமல் ஒருவன் இறக்கும் வரையிலும் கற்காமல் இருப்பது ஏனோ? என்ற கேள்வியை முன் வைக்கிறார் வள்ளுவர். இதனை,

“யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு” (குறள்.397)
என்கிறார்.

கல்வியின் பயன்
ஆயுள் முழுவதும் கற்கின்ற கல்வி ஏழு பிறவிகளுக்கும் பாதுகாப்பளிக்கும்
என்பதை,
“ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து” (குறள்.398)
என உரைக்கிறார்.

கற்க வேண்டியதையும் அறியவேண்டியதையும் தெரிந்து தாம் பெற்ற அறிவை உலகில் எல்லாரும் அடையும்படி பிறருக்கும் கொடுத்து மகிழ்பவர்களே கல்வியில் சிறந்த பெரியோர்கள். வள்ளுவர் இதனை,

“தாம்இன் புறுவது உலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்” (குறள்.399)
என்கிறார்.

அழியாத செல்வம்
பணம் பொருள் பதவி எல்லாம் நிலையானவை அல்ல. அவை காலத்தால் அழியலாம் அல்லது பிறரால் அழிக்கப்படலாம். ஆனால் கல்வியால் பெற்ற அறிவை யாராலும் பறிக்க முடியாது. ஆகையால் கல்வி ஒரு மனிதனின் அழியாத செல்வமாகும். வள்ளுவரும் இதனை,

“கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு;
மாடல்ல மற்றை யவை” (குறள்.400)

என்ற குறளில் ஒருவருக்கு அழிவில்லாத சிறந்த செல்வம் கல்வியே என்றும் மற்ற செல்வங்கள் அதற்கு இணையானவை அல்ல என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

கல்வி - வாழ்க்கையின் இரு கண்கள்
“எண்ணெய் ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணெய் வாழும் உயிரிக்கு” (குறள்.392)

என்று எண்ணும் எழுத்தும் மனித வாழ்க்கைக்கு இரு கண்களைப் போன்றவை என்கிறார். இதன் மூலம் கல்வி இல்லாத வாழ்க்கை முழுமையற்றது என்பதை உணர்த்துகிறார்.

கேள்வி அறிவின் மேன்மை
மனிதன் மனம்போன போக்கில் சென்று பல துன்பங்களை அடைகின்றான். ஆராய்ந்து அறியும் அறிவினை உடைய மனிதன். தன் உணர்வின் வழியில் செல்லாமல் அறிவின் துணை கொண்டு வாழ்ந்தால் துன்பங்கள் சேராது என்கிறார் வள்ளுவர்.

“சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீதொரீஇ

நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு” (குறள்.422)
மக்கள் விரும்பி அடைகின்ற செல்வங்களிலே சிறந்த செல்வம்
கேள்விச் செல்வம். அந்தச் செல்வம் மற்ற செல்வங்களுக்கெல்லாம்
தலையாயது. என்பதைஇ

“செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம்
செல்வத்துள் எல்லாம் தலை” (குறள்.411)
என்கிறார்.

நல்ல கேள்வி இன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு
இருக்கின்றவர்களுக்குப் பசியும் மறந்து போகும். கேட்கின்ற இன்பம்
நின்றபின்புதான் தனக்குப் பசித்த நினைவுகள் உண்டாகும். பசி
மட்டும்மல்ல தனக்குப் பிடித்த உணவுப் பண்டங்களையும் மறந்துவிடுவர்.

“செவிக்குணவு இல்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கும் ஈயப் படும்” (குறள்.412)
“செவிவுணவின் கேள்வி உடையார் அவியுணவின்
ஆன்றாரோடு ஒப்பர் நிலத்து” (குறள்.413)
என்ற குறள்கள் வழிப் புலப்படுத்துகிறார்.

நல்லொழுக்கம் உள்ளவர்களிடம் இருந்து கேட்கும் அறிவுரையானது
ஒருவன் அவனுடைய கால் சறுக்கிவிட்ட சமயத்தில் அவன் கையிலுள்ள
ஊன்றுகோல் போல் விழுந்துவிடாதபடி காப்பாற்றும்.

“இழுக்கல் உடையுழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே
ஒழுக்கம் உடையார்வாய்ச் சொல” (குறள்.415)
என்றும்இ நல்ல அறிவுரைகளைக் கேட்டுக்கொண்டே இருக்க வேண்டும்.
என்பதைஇ
“எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க் அனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும்” (குறள்.416)
என்றும் விளக்குகிறார்.

கேள்வி அறிவுடையோரின் பண்புகள்
தொல்காப்பியர் கேள்வி அறிவினை ‘மனம்’ என்னும் சொல்லில்
குறிப்பிடுகிறார்.

“ஆறு அறிவதுவே அவற்றோடு மனனே”5
என்கிறார்.

அடிக்கடி பல நல்லுரைகளைக் கேட்கிறவர்கள் அவற்றை
எண்ணியெண்ணி உணர்ந்து சிலவற்றைப் பற்றித் தவறுதலாக
உணர்ந்திருந்தாலும் கூட அறிவற்ற முறையில் பேசமாட்டார்கள்.

“பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார் இழைத்துணர்ந்து
ஈண்டிய கேள்வி யவர்” (குறள்.417)

கேள்வி ஞானத்தை விருப்பத்துடன் கேட்டுக் கொள்ளாதவர்கள்
பணிவான சொற்களைப் பேசமாட்டார்கள் அவர்களை செவிட்டுக் காதுகள்
என்கிறார்.

“கேட்பினும் கேளாத் தகையவே கேள்வியால்
தோட்கப் படாத செவி” (குறள்.418)

கேள்வி ஞானத்தை அனுபவிக்கப் பழகாமல் வெறும் நாக்கு ருசிகளை மட்டும் அனுபவிக்கிற மனிதப்பிறவிகள் இருந்தால் என்ன? இறந்தால் என்ன? என்ற கேள்வியை முன் வைத்து முடித்துள்ளார்.

“செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாழினும் என” (குறள்.420)

காதால் கேட்டு உணர்ந்து கொள்வதற்கு எத்தனை முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார் திருவள்ளுவர். ஒருவன் ஆசிரியரிடம் நேரடியாக கல்விகற்க முடியாமல் போனால் பலருடைய கேள்வி ஞானத்தால் தன்னை அறிவுடையவராக ஆக்கிக் கொள்ளலாம் என்பது சாத்தியம். பிறந்த குழந்தை தாயின் பேச்சை கேட்டுத்தான் தன் பேச்சாற்றலை வளர்த்துக் கொள்கிறது. பிரகலாதன் தாயின் வயிற்றில் இருக்கும் போதே நாராயணன் பெருமைகளைக் கேட்டு நாராயண பக்தனானான்.

ஆகவே கேள்வி ஞானம் வேண்டும் என்பதால் தான் இறைவன் படைப்பில் காதுகளுக்கு கதவு வைக்கவில்லை. இறைவனின் பெருமைகளை காதால் கேட்டுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக கம்பராமாயணத்தில் அயோத்தி நகரத்து மக்கள் நல்லனவற்றைக் கேட்பதற்கு பட்டி மண்டபங்களை ஆங்காங்கே தசரத மன்னன் கட்டி வைத்தான். அந்த மண்டபங்களில் உரையாற்றியவர்கள் கேட்பவர்கள் காதுகளில் இனிய சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தினார்கள். என்பதை,

“பொருந்திய மகளிரோடு வதுவையிற் பொருந்துவாரும்
பருந்தொடு நிழல்சென்று என்னஇயல் இசைப்பயன் துய்ப்பாரும்
மருந்தினும் இனியகேள்வி செவியுற மாந்துவாரும்
விருந்தினர் முகம்கண்டு அன்னவிழா அணிவிரும்புவாரும்”⁶
என்றுரைக்கிறார் கம்பர். இதனை வள்ளுவரும்,
“செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம்
செல்வத்துள் எல்லாம் தலை” (குறள்.411)
“எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும்” (குறள்.416)

என்றும் கூறுகிறார். நல்லவரிடம் சேர்ந்த வறுமையை விட கல்லாதவரின் செல்வம் தீங்கானது என்கிறார் வள்ளுவர்.

“நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாதே
கல்லார்கண் பட்ட திரு” (குறள்.408)

வறுமையை மிகக் கொடுமையானதாக கருதும் வள்ளுவர் வறுமையைத் தீர்க்கும் வழிகள் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறார். ஒருவனுடைய வாழ்வு வளம்பெற வேண்டுமெனில் விடா முயற்சியும்இ ஆழ்ந்த அறிவும் தேவை என்கிறார்.

“ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் எனஇரண்டின்
நீள்வினையான் நீளும் குடி” (குறள்.1022)

என உரைக்கிறார்.

வள்ளுவர் அறிவு என்னும் சொல்லின் பல்வேறு வடிவங்களைக் கையாண்டுள்ளார். இதன் மூலம் வள்ளுவரின் சொல் ஆளுமைத்திறன் நன்கு விளங்குகிறது. திருக்குறள் ஒரு அறிவுச் சுரங்கம்இ கல்விக் களஞ்சியம் என்பதைக் குறளைப் பயில்வோர் கேட்போர் உணரமுடியும்.

வள்ளுவர் கூறிய கல்வி அறிவு கேள்வி அறிவு இரண்டில் கேள்வி அறிவே சிறந்தது என்கிறார். ஒருவன் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவனாக இருந்தாலும் கூட தடுமாற்றம் உண்டாகும் நேரங்களில் கேள்வி அறிவு அவனுக்குத் துணையாக இருக்கும் என்பதை,

“கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க அஃதொருவற்கு
ஒற்கத்தின் ஊற்றாம் துணை” (குறள்.414)
என வள்ளுவர் கூறுகிறார். தொல்காப்பியர் கூறும் ஐம்புலன்களுல்
“ஒன்று அறிவதுவே உற்று அறிவதுவே

.....
நான்கு அறிவதுவே அவற்றோடு கண்ணே

.....
அறிவதுவே அவற்றோடு மனனே”⁷

எனும் நான்காவது அறிவாகக் கூறப்படுவது கண் (பார்த்தல்) என்பதால் நாற்பதாவது அதிகாரமாக கல்வி என்னும் அதிகாரத்தையும்இ; ஆறாவது அறிவாகக் கூறப்படுவது மனம் (சிந்திக்கும் ஆற்றல்) என்பதால் நாற்பத்தி இரண்டாவது (4^௯2௫⁶) அதிகாரமாக கேள்வி என்ற அதிகாரத்தையும் வைத்துள்ளார் என சிந்திப்பதற்கு இடம் உண்டு. ஆகையால் கல்வி அறிவும் கேள்வி அறிவும் ஒரு மனிதனுக்குத் தேவையாக இருந்தாலும் கூட ஒரு மனிதன் நுண்ணியப் புலமையோடு வாழ்வதற்கு கேள்வி அறிவே தலைமையானது என்கிறார் வள்ளுவர்.

முடிவுரை

மனித வாழ்க்கையில் ஒருவன் எந்த நிலையில் இருந்தாலும் அவனுக்கு உரிய அறிவுரை கூறி நல்வழிப்படுத்துகிற சிறப்பு திருக்குறளுக்கு உண்டு. அந்த வகையில் கல்வி என்பது வெறும் புத்தக அறிவு மட்டுமல்ல அது ஒரு மனிதனை அறிவுடையவனாகவும், பண்புடையவனாகவும்இ பொறுப்புள்ளவனாகவும் மாற்றுகிறது. கல்வியைப் பெறுவது மட்டுமின்றி கற்றவற்றை வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்துவதும் அவசியம். எனவே “கல்வியே அழியாத செல்வம்” என்பதைத் திருக்குறள் தெளிவாக உணர்த்துகிறது.

அடிக்குறிப்புகள் (Notes)

1. நறுந்.36
2. ‘நீதி நூல்கள்’ உரைவிளக்கம் நாவலர் ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் ப.243.
3. நறுந்.2
4. தொல். பொருள் 972
5. தொல்.பொருள்.1526:6
6. கம்ப.பால.47
7. தொல்.பொருள்.1526:4-6

துணைநூற் பட்டியல் (References)

1. அறவாணன் க.ப. - திருக்குறள் தெளிவுரை
2. தமிழ்க் கோட்டம் இ
3. முனிரத்தினம் தெரு
4. அய்யாவு குடியிருப்பு
5. அமைந்த கரை சென்னை - 600 029.
6. ஆசிரியர் குழாம் - சுராவின் தமிழ் - தமிழ்-ஆங்கில அகராதி

7. சுரா புகஸ் லிமிடெட்
8. வது பிரதான சாலை
9. அண்ணா நகாஇ;
10. சென்னை - 600 040.
11. உ.வே.சா.நூல் நிலையத்தார் - கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம்
12. (ப.ஆ) மகாமகோ பாத்யாய உ.வே.சா.நூல்நிலையம்
13. சென்னை - 41.
14. சீனிவாசன் புலவர் ச. - திருக்குறள் (பரிமேழகர் உரை)
15. (ப.ஆ) மனை எண் - 9இ கதவு எண் - 4
16. ஜோசப் காலணிஇ ஆதம்பாக்கம்
17. சென்னை - 600 088.
18. சுப்பிரமணியன் முனைவர் ச.வே. - தொல்காப்பியம் தெளிவுரை
19. மணிவாசகர் பதிப்பகம்
20. 31இ சிங்கர் தெரு பாரிமுனை
21. சென்னை - 600 108.
22. நாமக்கல் கவிஞர் உரை - திருக்குறள்
23. சாரதா பதிப்பகம்
24. சென்னை - 600 014.
25. வேங்கடசாமி நாட்டார் ந.மு. - நீதி நூல்கள்
26. (உ.ஆ) மாணவர் பதிப்பகம்
27. 20ஃ33-p.3 பாண்டியன் அடுக்கம்
28. சீனிவாசன் தெரு
29. தியாகராயர் நகர் சென்னை - 600 017.